

Berättelsen om vägen till framgång, av Lars Åström

My Cash Is Dancing är efter Lil Joe Cash och Dancing Snowflake. Dancing Snowflake är född 2004 i Schweiz. Hon blev tvåa i Paint Em 2008, och 2009 vann Jonna Eriksson PHCG Futurity med henne i Kreuth i Tyskland. Då var hon den första Europeiskt födda Painten att vinna den tävlingen. Jag tävlade själv henne några gånger 2012 och 2013.

Ägare till henne är Skyler Kinnstad och Annette Andersson ifrån Staffanstorp. De bestämde sig för att ta ett föl på henne 2016 och kontaktade mig och erbjöd mig att välja vilken hingst jag ville. Jag rekommenderade Lil Joe Cash vilket blev fallet.

Allt gick bra och han kom till mig på Hälldala som ettåring. På sommaren som tvååring reds han in i skritt, trav och galopp av Iris Franklin. Hon gjorde ett mycket bra jobb med honom, och jag kunde börja träna honom själv i juli. Kände direkt att han hade bra rörelser och rätt lätt för sig. Tog det väldigt lugnt och lät det mesta komma lite av sig själv. Efter nyår började jag träna honom mer och kände att han hade lika lätt för stoppar som sin mor. Eftersom vi har ett utomordentligt underlag här på Hälldala kände jag också att jag tidigt kunde få honom att bli trygg i stopparna, vilket är det viktigaste. Volterna kände jag också tidigt att han hade talang för. Spinnen är hans svagaste manöver, men har blivit mycket bättre på senare tid.

Han är en känslig häst som man måste vara lite smart med. Han blir orolig om han inte förstår så man måste verkligen vara noga med att ha en bra dialog med honom. Jag gillar det, så det är inget problem, mest intressant faktiskt. Han är hur tydlig och säker som helst när han förstår, men börjar gissa när han är osäker, vilket ställer krav på att man är tydlig.

På vinterhalvåret kör vi Pay and ride här på ranchen en gång i månaden, vilket är mycket nyttigt för hästarna. Tog med honom tidigt på det och red honom lugnt och tydligt utan några krav så han skulle bli trygg på tävlingsbanan. Han var osäker från början men eftersom vi hade det så ofta, blev han med tiden mycket säkrare och lugnare. Sakta kunde jag höja kraven och på hösten 2020, som treåring var vi med och tävlade första gången. Jag tog fel huvudlag för jag tänkte köra med tränsbett, men tog på honom stången. Tänkte ändå skola runt honom bara så jag brydde mig inte. Tar på två händer om jag behöver, var min tanke. Men han skötte sig så bra att jag kunde rida honom på en hand och fick placering och någon krona i prispengar.

Från december till juni 2021 har vi kört Pay and Ride en gång i månaden på Hälldala, vilket har gjort att man kunnat göra ett bra jobb med honom med vissa detaljer som bara kommer fram i tävlingssituation. I juni for vi på Ride in på Tuse i Danmark, och där började jag känna att det hänt saker med honom. Red 70.5 på en hand, och vann en trofé i Green as Grass Horse på scoren 72 på tränsbett och två händer. I juli for vi på NRHA EM också på Tuse, och det började bra med score 71. Sen gick det utför och jag kände han blev spänd på banan. Hem och träna på diverse issues.

Nästa stora tävling var SRHA's fyraårsfuturity på Axvalla. Hade bra känsla när jag for, men det funkade inte bra alls. Han kändes spänd och negativ och var inte alls med mig. Blev nollad i första go round för en rollback där han kom över för mycket och gick över mittlinjen. Och så var den tävlingen körd. Jag kände mig väldigt nere efter den näsbrännan och funderade mycket vad jag måste ändra. Pratade med några kolleger om tips och testade dem när jag kom hem. Fanns inte jättemycket tid att göra några stora ändringar för vi skulle till Tyskland om två veckor.

Nästa mål var fyraårsfutures i Tyskland. Han kändes orolig och spänd men skötte sig ändå helt ok. Fick ett sent byte, så missade finalen med en halv poäng, tyvärr. Andå väldigt inspirerande att vara i den miljön och se de svenskar som faktiskt tog sig till final och heja sig på dem. Jättekul med så många nordiska ryttare där.

Som tur var skulle Halloween show gå på Hälldala helgen efter vi kom hem från Tyskland, så jag bestämde mig för att skola honom en klass, varje dag i tre dagar, och där kände jag att jag kom igenom med några saker.

Så helgen efter den tävlingen var det dags för det Danska fyraårsfutures, och det hade jag bestämt mig för att vinna. Kosta vad det kosta ville. Skolade en klass på morgonen och han kändes gudomlig att rida. Jag satsade allt på ett kort. Han var med mig som jag aldrig känt förr. Jag kände mig hur säker som helst, +1 på volterna, +1 på åttvolten +1 på ett stopp, + 1/2 på två stoppar och högerspinn, en nolla på vänsterspinn, tyvärr en penalty för överspinn till höger. Totalt score 75 Helt otroligt!! Jag ledde med 3 poäng före Annette Andersen som jag har stor respekt för.

På söndagen skolade jag en klass på morgonen för att känna statusen på honom. Han gick hur lugnt och fint som helst, kunde bara lägga ner handen och han lydde minsta vink både på styrning och hastighet. Supermjuk. Annette Andersen skulle rida före mig och jag vet att hon kan drämma till med höga poäng och jag trodde dom skulle säga poängen, men tydligen höll de på dem för att höja spänningen till prisutdelningen. Han kändes så fin att jag bestämde mig för att köra hårt och inte skänka bort någon seger. Han ställde upp lika bra som på lördagen, och var helt med mig. Fick min livs första + 1.5 på vänstervolterna!! Totalt score 73.5 Sammanlagt på 2 go 148.5.

Förstaplatsen var säkrad och känslan enorm, speciellt när man vet att man gjort allt själv.

Är så otroligt tacksam för allt förtroende Skyler och Annette ger mig vad det gäller My Cash Is Dancing. Dom har sagt sedan första dagen, att vad gäller träning och tävling bestämmer jag allt. Stöttar mig i med, och motgång, hjälper alltid till och fixar. Gråter av lycka när det går bra och stöttar när det går dåligt. För en tränare är de drömhästägare. De har givit mig chansen att visa vad jag går för i konsten att träna fram en häst till en högre nivå i reining.

Jag är också så tacksam att jag kan ha min verksamhet och boende på Hälldala där vi har två fina ridhus med superbra underlag. Bra sammanhållning där vi alltid tar morgonkaffe, dryftar världsproblem, men mest skrattar och har roligt. Vi rider ofta tillsammans och hjälper varandra med olika lösningar, filmer och diskuterar. Bästa miljön att träna hästar.

Som råd till hästägare kan jag ge tipset att överlåta besluten om hästens träning och frammatchning mot tävling till din tränare. Det kanske tar lite längre tid än du vill, men du kommer tjäna på det. Hästar är olika individer liksom som vi människor. Det tar tid att riktigt lära känna dem och bli nära vänner. Det tar tid för en häst att lita på dig. För dem är vi som Aliens. Tänk på det.

Och slutligen: Reining måste ju vara världens roligaste sport!!!